

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Ndc/16/2016
Identifikačné číslo spisu:	5114201966
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ján Šikuta
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5114201966.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Z. bývajúcej v O., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Andreou Havelkovou, s.r.o., so sídlom v Žiline, D. Dlabača 2748/28, IČO: 36 854 956, proti žalovanému K., bývajúcemu v O., J., o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2 C 21/2014, o návrhu žalovaného na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2 C 21/2014 Okresnému súdu Bratislava I s a n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh žalovaného na prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava I podľa § 12 ods. 2 O.s.p. z dôvodu vhodnosti. Žalovaný návrh na prikázanie veci odôvodnil tým, že sa dlhodobo zdržiava v zahraničí a v súčasnej dobe je predpoklad, že v Bratislave bude mať pracovné aktivity.

2. Žalobkyňa s návrhom na prikázanie veci Okresnému súdu Bratislava I nesúhlasila, čo výslovne prejavila vo svojom vyjadrení z 26. apríla 2016 (č. l. 174). Svoj nesúhlas zdôvodnila tým, že je irelevantné riešiť otázku vhodnosti súdu, nakoľko žalovaný sa prevažnú časť zdržiava v zahraničí, a preto v každom prípade by musel na pojednávanie cestovať. Naopak pre žalobkyňu by boli náklady na cestovanie do Bratislavy značne vyššie ako do L.. Žalobkyňa ďalej zdôvodňuje i tým, že žalovaný sa snaží účelovo mariť konanie svojimi podanými úkonmi, nakoľko už v minulosti jej bola marená vymožiteľnosť práva podobným spôsobom.

3. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia veta prvá, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

4. Podľa § 39 ods. 2 C.s.p. na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti. V zmysle ustanovenia § 39 ods. 3 C.s.p. o prikázaní sporu rozhoduje

súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať.

5. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie zahŕňa komplexné posúdenie predmetu konania a pomerov oboch procesných strán. Súd prihliada na pomery a dopad prípadného prikázania veci tak u strany sporu, ktorá vhodnú delegáciu navrhuje, ako aj na pomery a dopad prípadnej delegácie veci na druhú stranu sporu.

6. Dôvody vhodnosti pre prikázanie veci inému súdu sú najmä také okolnosti, ktoré umožnia hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie veci iným ako príslušným súdom. Pri rozhodovaní o prikázaní veci z dôvodu vhodnosti tiež treba prihliadať na zachovanie rovnosti strán sporu a podstatný význam má aj stanovisko druhej strany sporu. Netreba zabudnúť zvýrazniť to, že inštitút delegácie sa v praxi aplikuje výnimočne a len na základe relevantných dôvodov. Aj z tohto dôvodu sa musia skutočnosti, ktoré sú podkladom pre prikázanie (delegáciu) veci, vyznačovať určitou mimoriadnosťou, ako sú napr. závažné zdravotné problémy, ťažko prekonateľné vzdialenosti, nepriaznivé osobné, majetkové a iné pomery.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci dospel k záveru, že v danej veci neexistujú okolnosti odôvodňujúce delegáciu predmetnej veci z dôvodu vhodnosti. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný trávi väčšinu času v zahraničí a že je tu určitý predpoklad pracovných aktivít v Bratislave. Uvedený argument však nemôže byť dôvodom k delegovaniu veci z dôvodu vhodnosti v zmysle ustanovenia § 39 ods. 2 Civilného sporového poriadku, nakoľko tento dôvod nie je možné subsumovať pod dôležitý, či mimoriadny dôvod, ktorý by odôvodňoval prikázanie predmetnej veci Okresnému súdu Bratislava I.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto považoval návrh žalovaného na prikázanie veci na základe ním uvádzaných skutočností za nedôvodný.

9. Vzhľadom k uvedenému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie veci inému okresnému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 C.s.p. a návrhu žalovaného preto nevyhovel.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.